

عنوان مقاله:

بررسی ساختار فضایی شهر و ارتباط آن با فضاهای عمومی (نمونه موردی: شهر شیراز)

محل انتشار:

کنفرانس دو سالانه جامعه و معماری معاصر (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

جمه اثنی عشری - دانشجوی کارشناسی ارشد، طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، بیضا، ایران

علی شاطرزاده - دکتری شهرسازی، آکادمی معماری و شهرسازی خییکس، اوکراین

خلاصه مقاله:

با گسترش شهرها، جوامع انسانی با مشکلات متعددی روبرو شده اند که از مشخص ترین آنها می توان به ساختار فضایی ناموزون در شهرها اشاره کرد؛ ساختار فضایی شهر می تواند بر ابعاد مختلف توسعه شهری تاثیر جدی برجای گذارد. ساختار فضایی ناموزون در شهرها سبب توسعه ناهماهنگ شهری از هم گسیختگی فضاهای عمومی در دهه های اخیر شده است. هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی و تحلیل ساختار فضایی شهر شیراز و عوامل مهم در شکل گیری ساختار فضایی و ارایه راهکارهایی جهت بهبود ساختار شهر می باشد. با توجه به اینکه توسعه شهر شیراز متمایل به سمت غرب بوده و همچنین این توسعه فاقد برنامه ریزی و نامطلوب بوده است اسباب بروز مشکلاتی در رابطه با ساختار فضایی و توزیع نامناسب فضاهای عمومی گشته است؛ در پژوهش حاضر سعی بر آن است تا با شناخت نحوه توسعه و توزیع فضایی کاربری ها و بررسی های لازم به ارایه راهکارهایی در جهت بهبود ساختار شهر و انسجام فضاهای عمومی پرداخته شود. روش تحقیق حاضر توصیفی- تحلیلی بوده و نتایج بدست آمده حاکی از آن است که شهر شیراز از ساختار فضایی مناسبی برخوردار نیست و ساختار موجود کل شهر را پوشش نمی دهد و شهر دچار جدایی گزینی فضایی گردیده است.

کلمات کلیدی:

ساخت شهر، ساختار فضایی شهری، فضای شهری، فضا، فضاهای عمومی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/606894>

